

COPILUL DOBROGEAN

ANUL. III No. 7-8

Septembrie și Octombrie 1937

Revista „Copilul Dobrogean“

*Apare lunar, sub auspiciile Asociației învățătorilor
secția Tulcea și sub conducerea unui comitet :*

DIRECTOR

Const. Petrache

Revizor Școlar

Str. Cicerone No. 2 bis—Galați

REDACTIA ȘI AD-ȚIA

N. Damienescu

învățător

Str. Buna-Vestire No. 74 sau șc. No. 1 b.

Abonamentului :

Anual 40 lei

De sprijin 80 lei

**Atențiune. Numerele 9 și 10 pe Noembrie și
Decembrie 1937, va apare înainte de Crăciun.
Articolele să ne fie trimise cât mai repede.**

Ce cuprinde această revistă :

Toamna	<i>Ion Antache</i>
Zile însemnate	<i>„Copilul Dobrogean“</i>
A treia scrisoare	<i>Marin Radu Voinea</i>
El-Zorab (rezumat)	<i>Chircoreanu Julieta</i>
În țara leneșilor	<i>Florea Hristache</i>
O mulțumire	<i>Stoianovici I. Alex.</i>
Evreul și Românul la ră- mășag	<i>Din revista „Satul“</i>

Glume, jocuri, hazuri, fotografii dela concurs.

Reviste pentru schimb și orice altă corespondență pentru
„Copilul Dobrogean“, se trimite pe adresa redacției, strada Bu-
na Vestire Nr. 74.

Tip. „Curierul Tulcei“ Tulcea

Toamna.

*A venit grăbită toamna
Și s'a așezat din sbor
In câmpie,
Pe un răzor.*

*Chiar a doua zi ștreata
Toți copiii i-a 'ntâlnit
Și le spune la toți vestea
Că... vacanța s'a sfârșit !*

*Când au auzit școlarii
Cum stă treaba, au plecat
Și prin lăzi, sau prin dulapuri
Cărțile și-au căutat.*

*Iar a doua zi cu toții
Băeți, fete, mic și mare
Veseli au plecat la școală
Cu ghiozdanele 'n spănare*

.....
*Cerul s'a acoperit de nouri.
Peste văi s'a întins ceața.
Strugurii au prins de veste
Că, li s'a sfârșit viața.*

*Toamna a intrat în fugă
La moș Dumitrache în vie
Și 'ncepu să o stropească,
C'o vopsea cărămizie.*

*Și văzându-se vopsită
Frunză 'n vie și 'n livadă,
A murit de întristare
Și-a 'nceput pe jos să cadă.*

*In tristețea de pe câmpuri
Toți plugarii 'nsuflețiți,
Culegeau cu bucurie
Rodul muncii, fericiți.*

ION ANTACHE — Lascar Catargiu

Zile însemnate

Luna Octombrie, iubiți copii, e bogată în zile naționale, zile ce amintesc câte un eveniment pentru Familia Regală.

În ziua de 16 Octombrie 1893, s'a născut Majes-

tatea Sa Regele Carol al II-lea, deci în 16 Octombrie a. c., M. Sa a implinit 44 ani.

Ceeace a făcut și face pentru prosperarea țării, se poate citi zilnic prin ziare. Nu precupește nimic ca ca să fie primul slujitor al țării care o conduce.

O altă sărbătoare, care a umplut inima de bucurie a unui tânăr care e nădejdea zilelor noastre de mâine, a fost la 25 Octombrie. În această zi, Măria Sa Mihai Mare Voevod de Alba Iulia, Moștenitorul Tronului, cu ocazia împlinirii vârstei la 16 ani, a fost înaintat sub-

locotenent, primul grad în armata română. La Sinaia, în mijlocul codrilor fermecători, cu zile frumoase de toamnă când roșul ruginiu al frunzelor de fag, pe verdele închis al brazilor seculari se reflectează pe albastrul senin al cerului, acolo a fost sărbătorit acest eveniment.

Cu această ocazie, Măria Sa Mihai, a vorbit pentru prima dată în fața a zeci de mii de oameni.

Printre altele a spus:

Iubite Tată,

Cu duioșie și căldură părintească Mi-ai îndrumat copilăria întru dobândirea cunoștințelor folositoare vieții.

Pentru aceasta Îți mulțumesc din toată căldura inimii Mele.

Când astăzi M'ai învrednicit să port haina de ofițer în această oaste de care sunt legat pentru toată viața, simt și mai mult nevoia acestei părintești călăuze.

Mulțumind tuturor pentru urările ce Mi s'au făcut, Îți făgăduiesc din nou că Mă voi uita să îndeplinesc îndatoririle Mele cu vrednicie, credință și desăvârșită ascultare.

Să-Ți dăruiească Dumnezeu, Scumpe Tată, ani mulți și fericiți, pentru binele oștirii și al Patriei.

Trăiască Regele.

Iar în ziua de 29 Octombrie a. c. M. Sa Regina Maria, bunicuța Marelui Voievod Mihai, a implinit 62 de ani.

Venită tânără, numai de 17 ani, din țara Angliei, a îndrăgit plaiurile românești. Atuncea copii, Regina Noastră era o fetiță cu cosițele-I aurii ca holdele de grâu vara. Pe atunci era o copiliță neștiutoare.

Prin câte n'a trecut! Câte bucurii, câte tristeți! Toate sunt trecătoare! Și cu o încredere nemărginită în viitorul acestei țări, copilița neștiutoare de-atunci, este bunicuța de azi, tot frumoasă, tot zglobie, numai că argintul vremii și depus prafu-i alb pe tâmplele-I încrețite de vreme. Aceasta este Majestatea Sa Regina Maria!

Toate aceste sărbători cari le-am amintit, s'au serbat de școlari în mod cât mai deosebit, dar însemnătatea lor a fost aceeași, să cerem dar din tot sufletul nostru:

Trăiască Majestatea Sa Regele Carol al II-lea!

Trăiască Majestatea Sa Mihai, Mare Voevod de Alba Iulia!

Trăiască Majestatea Sa Regina Maria!

„Copilul Dobrogean“

Elevii dela școala din Pisica—Tulcea, pleacă dela școală cu bărcile, satul fiind complet inundat.

A treia scrisoare

„Veniți, Români! Ogorul ne așteaptă!
Strigam acum o lună — îndurerat.

„Toți cei ce-aveți o minte înțeleaptă,
„Treziiți-vă, căci ceasul a sunat!

Strigam de-aici în contra pălămidei
Ce sugerează vlaga grâului din lan.
In contra umilinței și obidei
Crescute pe pământul lui Traian.

Dar nu sfârșisem bine jeluirea,
Când, într'un glas, poporul mi-a fost zis:

„O, nu! Pentru a obține mântuirea
„Poporului, n'ajunge cât ai scris!
„Aruncă-ți ochii 'n lume și privește
„Ce stări de lucruri noi s'au abătut!
„Minciuna peste suflete domnește,
„Și ura pretulindeni a crescut.

„Toți vând! Credință, dragoste, frăție,
„Orice trăește 'n lume și în gând.
„Azi, cinstea-i doar un petec de hârtie,
„Cel ce-o respectă, veșnic stă flămând.

„Se vinde orice! E totul de vânzare!
„Nimic nu se mai ține sfânt, Români!
Și-o să vedem vândut și Sfântul Soare,
„Vre-unuia din ulii de hapsâni...”

Am ascultat. Avea dreptate țara.
Cum nu văzusem că așa era?
Ne-a potopit rușinea și ocara
Și nimeni a lupta nu culeza.
Mi-am aruncat deci peste tot privirea
Și am fost văzut fanarioți și seci,

Zbierând c'au să ne dea fericirea,
 Ca și cum noi, poporul, n'am fi fost
 În stare a găsi o cale dreaptă
 Și 'ntregul neam, pe care-l cred ei prost
 N'ar fi crescut și-o frunte înțeleaptă.

Burtoși și chiori strigau pe la răscruci
 Că ei și numai ei ne pot aduce
 Un trai mai bun, uitând c'am fost haiduci
 Cu mână'n vreme pe săbale și cruce.
 Că visurile ni le-am depănat
 Pe drumuri de istorie, luptând
 Și când a fost nevoie de luptat,
 Uniți am fost la fapte și la gând.

Veniți, deci toții! Nu-i vreme de șezut,
 Când venetic gunoiu ne umple casa,
 Ne râde de strămoși și de trecut,
 Ne tulbură cu scârbă casa, masa,
 Ne-asmule'n umbră frate contra frate
 Doar ne va face să ne amărim,
 Ne-aruncă'n sale gârle de păcate
 De'n loc să mergem mândri, ne lărim.

Fanarioți cu zâmbete piezișe,
 Vulpi cu cămașe și cu iminei,
 Ne-aruncă'n mers capcana lor furișe
 Ca să cădem, s'ajungem robi la ei;
 Nici Cerul Sfânt să nu mai fie'n stare
 A ne mai scoate teferi, netrunchiați,
 Ci trădători pentru spânzurătoare
 De înalta furcă-a munților Carpați.

Păi »Soarta oamênii și-o fac« — rostește
 Un vechi proverb rămas dela bătrâni.
 Deacea tu Române, te ferește
 Nu strânge ale străiniilor mâni,
 Că sufletul îi l-ar strivi să poată,
 Icoanele din cui îi te-ar scuipa,
 Bătu-i-ar Maica Domnului să-i bată,
 Că mor râvnind să aibă țara ta.

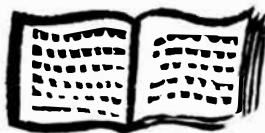
Vă scuturați, Români, din toropeală,
 În lături cu-ale lor învățături.
 Nu sunt decât a vulpoilor momeală
 Pentru vânatul lânăr din păduri.
 De vom cădea în curse, vina va fi
 Să știți că numai noi vom fi, fărtați,
 Noi, care ne-am lăsat îngenunchiați
 De viclenia rea a altor nații.

Copiii noștri, cine știe dacă
 Vor mai avea ceva din ale noastre!
 De-or oglindi în viața lor săracă
 Un cer cu ape vesele și albastre.
 Păstrați-le neatinsă moștenirea
 Așa cum și străbunii v'au păstrat.
 De cade țara, cade și zidirea
 Trecutului ce ei ni l-au lăsat.

Bacșișuri, șperțuri și afaceri grase
 Chiar când le fac ai noștri, nu-i iertați.
 De într'un noi prăpădul, n'o să lase
 Nici urmă de viață. Deci luptați!
 Luptați puternic pentru țara voastră
 Și cerul vă va binecuvânta,
 Iar bolta lui divină și albastră
 Spre mersu'n vreme vă va ajuta.

Așa vorbește țara. Luați aminte!
 Nădejdea ei întreagă stă în voi.
 Luptați spre-a ridica nădejdi sfinte
 Dintr'al înstrăinării-adânc noroi.
 Și eu, de-aici, din locul meu, voi scrie
 Un imn de slavă jertfilor de veci:
 „Românule, pe unde-acuma treci,
 „Au avut loc minuni de vitejie“.

Marin Radu Volnea

El-Zorab.

de Gh. Coșbuc

REZUMAT

De de mult, trăia în Arabia un biet arab cu nevastă sa Raira și cel trei copii. El se numea Ben-Ardun. El locuia într'un bordel dărăpănat, ducând o viață foarte grea. Comoara, or cea mare era numai un singur cal, al cărui nume era El-Zorab. El-Zorab era foarte frumos și sprinten de acela era iubit de toți ai casei.

Copiii îi dădeau smochine și se jucau cu frunze în coama lui.

Într-o zi Ben-Ardun săturndău-se de viață grea și văzând copiii și nevasta inflământată luă calul și plecă departe, la Pașa să-i vândă calul. Ajuns acolo, se rugă de el să îl cumper.

— „Pașă ! vin la tine cu El-Zorab să mi'l cumperi căci sunt sărac, trei copii de foame mor, sânul nevestei mele e sec și neavând alt ceva, pe El-Zorab care este cea mai mare comoară a mea îți-l vând.

— Dă-mi bani pe cal dacă ție pe plac, căci sunt sărac !

Iar Pașa văzând frumusețea calului zise :

— O mie de țechini primești ? Ben-Ardun foarte bucuros luă banii cu bucurie și plecă bucuros căci vor fi și el bogăți. Nu vor cerși, nici nu vor mai trăi flămânzi. Dar deodată stă pe loc se întoarce la cal, îi cuprinde gâtul și sărutându-l îl zise :

— „Pui de leu ! tu știi că eu te vând, copiii mei nu s'or mai juca cu frunze în coama ta și nu te vor mai petrece la izvor. Tu fală mea ! eu te vând și ei te vor injura pe rând, te vor duce la război, tu cel crescut de noi.

— „Na-ți banii Pașă, sunt sărac, dar fără cal eu ce să fac ?!

Pașa, auzind aceste cuvinte, zise :

— „Vrei slugilor să sput să te dea câinilor ? Calul e al meu !“

-- „Al tău ! el care e crescut de mine ! Nu !“

Pașa dă ordin :

—„Să'l desbrăcați și să'l bateți“.

Atunci, Ben-Ardul scoate un pumnal și îl înfige în gâtul calului, apoi în genunchi sărută sângele încheșat, se scoală, aruncă pumnalul și zice:

—„Aruncă-mă la câini.“

Iar Pașa, mirat se iese uită.

Chircorean Julietta cl. IV prim. Nr. 4 f. Tulcea

Elevii: Nedelcu Gavril și Moloșag Vasile cl. IV din Somova, premiați, au venit pe jos 15 Km. ca să ia parte la concursul din 30 Mai a. c.

Eleva Panait Veneția cl. III din Cerna, premiată la concursul din 30 V. 1937.

In țara leneșilor

Era vară. Soarele dogorea cu razele lui ferbinți, întreaga natură. Bolta era senină fără nici o pată de nour, iar micile păsărele se desfătau în melodioasele glasuri.

Numai soarele mergea încet pe bolta limpede și curată ca cristalul și își oglondea razele în apa lină a unui lac, ce se întindea la poalele unei păduri.

— „Ce cald este azi, zise micul Ionel bunicuței lui, care stă la umbra unor sălcii și ascultă cântecul duios a păsărilor.

— „Mai bine să-ți spun o poveste, nepotul bunicii să ne mai treacă de urit.

Și bunica, punându-și furca în brâu, începu povestea cu un ton blând.

Depart, foarte departe, unde lumea nu e civilizată, este o întinsă împărăție a împăratului Trântor, a leneșilor. Această țară fermecătoare nu mai poate primi oamenii harnici. Acel om care-i harnic este supus unor grele pedepse, iar leneșii sunt cei mai bine văzuți...

Dar n'apucă bunică să termine, că tunete și fulgere amenințau și prevesteau ploaia. Bunica strânse imediat lucru și luând nepotul de mână porni acasă amânând povestea pentru a doua zi.

O ploaie binefăcătoare acoperi văzduhul și după cât-va timp o liniște domnea pe tot locul. Din când, în când, se auzea numai trăsnete și fulgere, care vesteau o ploaie mare.

Peste două ore ploaia înceta și soarele ieși iar să lumineze

Era totul înviorat și prevestea că a doua zi va fi o zi frumoasă.

Ionel se gândi că ar fi foarte bine să facă o aventură în țara leneșilor. Iși luă merinde și le puse într'un coș, incredințat că a doua zi să pornească din zori la drum, fără să știe părinții lui. Soarele apuse și se lăsa intuieric așa că Ionel trebuia să plece la culcat... Dormea și i se părea că se făcuse ziua. Iși luă coșul și porni la drum. Printr'o pădure se întâlni cu un pitic care îi dădea o batistă albastră zicându-i:

— „Ține, Ionele, batista asta, că îți va fi de folos. Când

vei fi în primejdie să scuturi batista odată, iar când vei perde-o să începi să țipi“. Apoi piticul se făcu nevăzut.

Ionel porni înainte și mare îi fu mirarea când văzu pe iar-bă niște oameni slabi și părliți cari dormeau împrejurul unui alt om care avea o coroană pe cap. Deci ajunse în țara leneșilor Arborii aveau roade care cădeau singuri în gura leneșilor când li era foame, așa că leneșii n'aveau altceva de făcut, decât să caște gura, căci roadele cădeau singure în gură. Cârnați fripți, fripturi, plăcinte și alte feluri de bucate atârnav de crăcile pomilor. Era fermecător. Ionel vru să-și facă o locuință, dar nu apuca să o termine, căci se văzu înconjurat de locuitorii țării acelea, cari îi spuse :

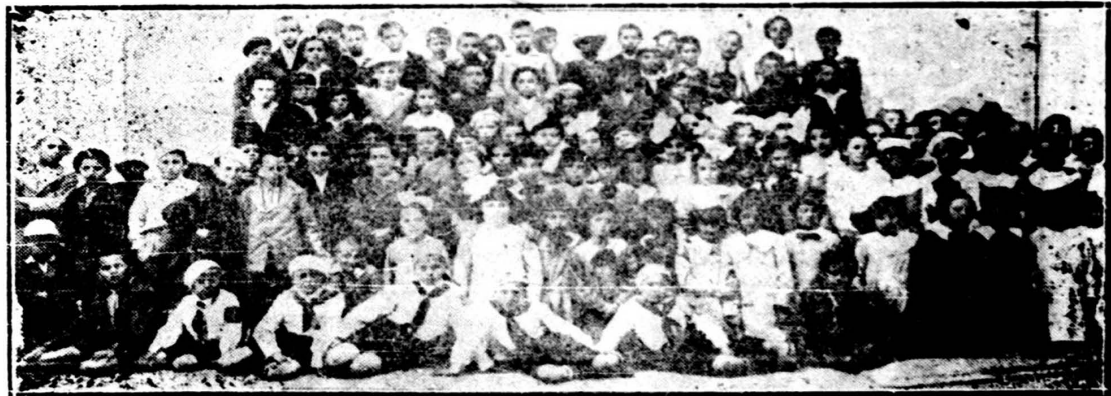
— „ Străine, tu nu știi că acel care o face pe voinicul în țara noastră este pedepsit ?

— „ Ionel scoase batista și-o scutură odată și mare-i fu bucuria căci se făcu nevăzut într'un desiş. Stețe puțin până când s'au liniștit leneșii, apoi ieși afară de acolo. Ionel, care nu era învățat să steie, vru să cuieagă flori să-și pue la șapcă. Dar deodată se văzu înhățat de un leneș, care îl ridică în sus și-l trânti jos. Ionel începu să țipe și văzu că îl trage cineva de mânecă. Se desmetici și se trezi cu mămica lui lângă el și răzând îi spuse :

— „ Ai visat ceva rău, Ionele, de ai căzut din pat ?“

Ionel îi povesti că a visat cum că era în țara leneșilor și îi spuse totul cum s'a întâmplat, cu leneșul care l'a trântit, căci această aventură n'a fost decât un vis. De atunci i-a pierit lui Ionel pofta să se plimbe singur și să se mai gândească să plece prin țări îndepărtate. Deci acel vis i-a fost de învățătură.

De FLOREA HRISTACHE. cl. III L. I. G.

*Toți concurenții prezenți la concursul organizat de revistă
„Copilul Dobrogean“ dela 30 Mai a. c.*

O mulțumire.

Mergeam spre școală pentru că aveam istoria oră suplimentară dela 3-5. Era cald și pe stradă nu era nimeni. Trotuarul parcă ardea sub picioare. Deodată, din colț, o trăsură se ivi pe neașteptate, iar în fața ei, un copilăș de vreo 3-4 ani rămase în loc speriat. Cu mare greutate birjarul opri caili. M'am repezit, am luat copilul de mâni și deși puteam să întârzii, m'am hotărît să-l duc acasă. Din întâmplare, trecu un om care îmi arăta unde locuiau părinții copilului. Am intrat pe poartă. Un câine mare s'a repezit la mine. Atrasă de lătratul câinelui, o femeie apăru în prag. Înaintaiu spre ea și-i spusei cum am găsit copilul și rugându-o să mă ierte, am plecat la școală. Copilul se aruncă în brațele mamei spunând: „Nenea m'a adus!” Am văzut atunci în ochii și gestul femeiei o mulțumire adâncă. Ea mă rugă să mai trec pe acolo. Când mă mai dusei, îmi dădu o carte frumoasă și o culie de bomboane... Deși la școală am întârziat, D-l Profesor mi-a motivat absența când a aflat de ce am întârziat.

Stoianovici I. Alexandru cl. I L. P. C.

Un grup de cititori de-ai revistei dela școala din Isaccea

Evreul și Românul la rămășag

din revista „Satul”

Un evreu ședea de vorbă cu un român. Evreul din vorbă în vorba ajunge și la chestiuni de religie și spune că neamul său este mai bun la Dumnezeu, fiindcă au fost și sunt poporul ales. Românul nu se lăsa nici el, zicând că noi suntem mai buni și credem în Iisus Hristos și avem și sfinți mai mulți de cât evreii. Dar evreul nici nu vrea să audă, căci sfinți, slavă Domnului au și ei destui. Atunci fac prinsoare ca fiecare să-și spuie sfinții săi, și la fiecare sfânt spus de evreu, acesta să smulgă un fir de păr din barba românului, iar acesta la rândul lui, la fiecare sfânt spus să smulgă un fir de păr din barba jupânului, iar firele de păr să le puie fiecare dinaintea lui. La urmă, după ce vor isprăvi de spus toți sfinții, să numere firele de păr pentru a vedea al cui număr e mai mare.

Ovreiul începe :

— Noi avem un sfânt pe care îl cheamă Avraam și smulge un fir de păr din barba românului.

Românul zice :

— Noi avem pe Sfântul Neculai și smulge un fir de păr din barba ovreiului.

Evreul urmează :

— Noi avem pe Sfântul Isac și mai smulge un fir de păr din barba românului.

Dar și românul de colo ;

— Noi avem pe Sfântul Gheorghe și smulge iar un fir din barba ovreiului, care la rândul lui deabia aștepta să spună un sfânt ca să smulgă iar un fir și zice :

— Noi avem pe Moisi și harști un fir din barba românului că-l podidi și lacrimile.

— Noi la 9 Martie avem pe cei 40 de sfinți, și smulge toata barba ovreiului până la împlinirea sumei de 40 de sfinți. Dar evreului îi dăduse și lacrimile. C'am pela numărul 20 zice supărat :

--Fugi încolo moi rumâne. Cu sfinții tăi eu rămân fără barbă.

Și așa a câștigat românul rămășagul cu ovreiul.

culeasă de Gheorghe Perju, Filipeni-Bacău

Trei concurente și 4 concurenți dela școalele din Măcin premiați la concurs și d-l Gh. Milea dir. șc. băeți.

*Exerciții de gimnastică
cu elevii de la Dorobanțul-Tulcea*

La școală.

- *Spune, Vasilescu, de ce gen e oul ?*
- *Păi să tot fie neutru, Dom'le.*
- *Bine, da de ce ?*
- *Pen'că din ou poate ieși ori un cocoș ori o găină.*

Tot la școală.

Invățătorul întreabă pe un elev ce se întâmplase să fie vrăjmaș cu cartea.

— Grigoraș, să-mi spui tu în ce loc se află inima.

Grigoraș tace și se uită pe pereți.

Invățătorul cu nuiua în mână îl întreabă iarăși.

— Grigoraș, unde simți tu bătăi ?

Grigoraș arătând (... dosul).

— Aicea simt domnule, când mă bate acasă.

Copil cuminte

Mama către copilul ei :

— Să știi Ionică, dacă nu te astâmperi, am să iau alt copil cuminte în locul tău și pe tine am să te dau altei mame.

— Da care-i proasta aceea, care să facă acest schimb, să-ți dea un copil astâmpărat pe mine ?

Gândește-te și desleagă și tu uu joc:

1. Șaradă

Prima parte, de cătați
Nume de râu aflați.
A două de vreți s'o știți,
Un nume de femeie găsiți.
Amândouă de le uniți
O provincie românească găsiți.

2. Joc de agerime

Se dau următoarele cuvinte:
Alb, le, paște, câmpul, le, negre,
cine, cunoaște, crede, le, cine,
oile, le, nu, vede.

Așezați-le astfel, încât să găsiți o ghicitoare.

3. Metagramă

Cu Ș, în orice sat, (oraș) mă găsiți,
Cu B, ca de foc vă feriți,
Cu P, orice munte mă are
Cu C, sunt o hârtie nu prea mare.

4. Carte de vizită

Șt. Iberucu

Găsiți localitatea!

5. Joc rombic

■							Consoană
	❖	■	■				Neimbrăcat
	❖	❖	■	❖	■		Mănăstire făcută de Vasile Lupu
❖	❖	❖	■	❖	❖	■	Ținut românesc
	❖	❖	■	❖	■		Gloată, mulți
		❖	■	■			plasă cu 3 pânze pt. pescuit crap și plăticl
			■				Vocală

Nenea Nicu

Dezlegarea jocurilor Nr. 6

1. Joc în triunghi. Praga, rece, acu, ge, a
2. " " " Varna, Asia, Rin, na, a
1. Șaradă. farfurie
2. " lingură
3. " cartof
4. " parfum

Au deslegat toate jocurile

Badea Const. Garabel Traian, Zeronian Onic, Bodriș an Edvard, Marcov S. Cristu, cl. IV. școala Nr. 1 băeți.

Au deslegat cinci jocuri

Popărăscu Aurelia cl. III. Reg. Maria, Stoianovici I. Alex. cl. I. L. P. C. Tulcea, Buga Aurelia, Lungu Paulina șc. Nr. 4 f.

Au deslegat patru jocuri

Larion Anisim și Gendov Ionel cl. IV, Nr. 1. băeți.

Reviste primite în schimb

„Satul“ revistă cu articole pentru săteni și scrisă pe înțelesul lor. Redacția și Ad-ția: Bd. Cpt. Aviator V. Craiu Nr. 13 București.

„Ghiocel“ revistă pentru copii. Redacția P, Iosif Instit. str. Ștefan cel Mare 25 Focșani.

„Plaiul Fagilor“ revistă pentru culturalizarea maselor. Redacția Aurel Campan dir. școl. Comănești, Suceava.

„Voința Școlii“ organ de luptă profesională. Redacția Piața Unirii 3 Cernăuți.

„Mugurașul“ revistă pentru copii. Redacția Revizoratul școlar al municipiului București, Calea Griviței 56.

„Învățătorul Bănățan“ revistă oficială a Asociației Învăț din jud. Severin. Redacția str. Dobra 20 Lugoj.

„Școala Vremii“ revistă pedagogică culturală. Redacția B-dul Carol 66 (Casa Învățătorilor) Arad.

„Era Nouă“ revista Asoc. Învăț. din jud. Trei-Scaune. Redacția str. G ral Moșoiu 19 Sf. Gheorghe.

In numărul viitor altele.

O veste bună.

Revista „Copilul Dobrogean” începe să apară din nou. Prin conținutul ei, s'a căutat ca micii și micile ei cititoare să se manifeste cu diferite compuneri de-ale lor, deaceia toți domnii colegi și părinți sunt călduros rugați să ne dea concursul, trimițând pe adresa redacției, orice compuneri cu diferite subiecte, căci în felul acesta se va putea desvolta gustul de a citi și scrie.

„Copilul Dobrogean” nu trebuie să lipsească din geanta nici unui școlar. Pentru aceasta, cerem toată atențiunea și înțelegera din partea tuturor, rugând s'o recomande elevilor și copiilor. La nevoie, elevii dintr'o clasă, se pot întovărăși și să-și aboneze măcar clasa lor. Suma modestă de 40 lei, nu este o sumă mare pentru acei care doresc binele copiilor lor.

Cu acest prilej, rugăm pe colegii cari știu a mării bine condeii, să ne trimită povești, poezii, anecdote, glume pentru revistă, căci am dori ca „Copilul Dobrogean” să nu fie numai a câtorva din comitetul de conducere, ci să fie cu adevărat revista copiilor dobrogeni.

D-l Ionel Antache inv. Lascăr Catargiu. Am primit „Toamna”. Trimite-ne și „Iarna” și pe „Nenea Jean” cu sacul plin de noutăți. Mulțumim.

Eleva Madlena Bucur cl. IV șc. Nr. 4 fete. Primit „El-Zorab”. Frumos, dar tu poți să scrii și mai frumos! Să te vedem!

Elevul Cuculas Grlgore cl. IV șc. Nr. 1 b. Atât jocul cât și gluma sunt cunoscute. Trimite ceva nou și dacă poți proprietatea ta.

Elevul Stoianovici Alexandru L. Pr. C. Mai trimite ceva, Nu te grăbi la scris.

Elevii cl. I L. P. C. Fostii colaboratori ai revistei „Copilul Dobrogean” au uitat pe fratele lor? Costică, Traian, Vasilică, Radu, Eduard, Cristu, Mitică, ce ziceți?
